

FEJÉRMEGYEI NAPLÓ

Novam ephemeriden, cui titulus „Fejérmegyei Napló“ a vobis institutam ad ca' clicarum partium proposita promovenda, id equidem probamus libenter (Az általalok katolikusok törekvéseinek előmozdítására „Fejérmegyei Napló“ cím alatt létesített új lapot mi örömmel helyesljük XIII. Leó pápa Zichy Nándor grófhhoz, 1895. márczius 6-án.)

Előfizetési árak:
1 évre 12 kor., $\frac{1}{2}$ évre 6 kor., $\frac{1}{4}$ évre 3 kor.
Egyes szám ára 10 fill.

Felelős szerkesztő:
BILKEI FERENC.

Megjelenik: kedden, csütörtökön és szombaton este.
Szerkesztőség és kiadó-hivatal: **Szent-István-tér 1.**
Egyes számok kaphatók: a dohánytözsdeknél.

Székesfehérvár lelkesedése.

A csütörtök esti ünnepélyről csak vézereikkben lehet megemlékezni. A napi események rovatán annyira felülemelkedik, annyira átjárta a lelkeket, oly hatalmas erővel erősítette gyökereit a jelenbe, hogy virágait, maradandó gyümölcsseit a jövőben is fogjuk látni és élvezni.

Székesfehérvár hazafiass közönsége megnutatta, hogy összeforrott a nemzet ügyével, lelkesedése önkéntelen volt, őszinte lélekből tört ki és eget kért. Megostromolta az eget, hogy áldd meg Isten a magyart, s hozz reá vigabb esztendő.

Az egész ünnepegség általános jelleme az, hogy végtelenül impozáns volt. Eltalálta azt a hangot, a mely egyedül helyes. de melyet épen ma oly nagyon nehéz eltalálni. A lelkek valamennyie forr, buzog, ég a hazafiass tűz lángjában. Ezt a tüzet könnyű volna igazató veszedelemmé változtatni. A csütörtöki ünnepély komoly méltóságával imponált s mégis mindent elérte, a mi szándékában volt. Az a mély-séges keserűség, a mely ott vergődik mindannyiunk lelkében, az a lánggal lobogó, oltatlan tűz, a mely mindannyiunkat életet, keresett magának utat: a köny-ségek forró cseppjeit, a mindennél értéke-sőbb drága gyöngyöket, amelyekkel fölé-kesítettük hazaszeretetünk koronáját erőssé, törhetlenné tette hűségünket ha-zánk iránt, szentté fogadásunkat, örökössé odaadásunkat:

Szóval: Fehérvár ünnepelt, de nem egy napra, hanem évek hosszú sorára.

Az utcák lobogódiszt öltöttek. A zimankós, hóval, jéggel vegyes idő egész napon át küzdött a napsugárral. Mintha a jelen politikai helyzethez akart volna hasonlóná lenni, a mely szintén a téli zimankó örökös voltát reményli. A színház gyönyörűen volt díszítve. Már künn lobogó dísz várta a tóduló közönséget. A színpad pedig pazar fényben szótt. Az ugynevezett Király terem impozáns képet nyújtott. Százados zászlók, az inzurgensek selyem lobogói közt ott pompázott a város gyönyörű milleniumi zászlaja, aztán virágokkal földiszítve minden talpalattnyi hely. A közönség zsufolásig megtöltött minden zeg-zugot, a mi természetesen, legjobban meglátszott a páholyok közönségén. Hogy kedves, bájos kép volt, az mondanunk sem kell. Az ülőhelyeken városunk előkelő hölgyeinek, szépségeinek tarka serege, ragyogó toalettekben. Az urak nagyrészt az állóhelyekre, vagy a színpadra szorultak.

Az ünnepélyt Havranek József kir. tanácsos polgármester nyitotta meg. A rendezőség őt kérte fel s ő szívesen vállalta a szép szerepet. A régi, az ifjú Havranek Józsefet láttuk ismét benne. A

ruganyos, fiatalos lépések, a daliás diszmagyar a lelkes, minden részletében gondosan kidolgozott beszéd elfeledtette velünk az ősz fűrtöket s szívesen láttuk és éreztük, hogy hazafiass mozgalmainkban Havranek polgármesterre mint vezérre mindenkor számíthatunk. Szép beszédjét egész terjedelmében itt adjuk:

Mélyen tisztelt ünneplő közönség!
Lelkes honleányok és hazafiak!

Márczius 15-dikét a magyar ifjúság ünnepe-nek szokták nevezni; mert azon eszmények, melyeket nagyjaink 1848-ban hirdettek, a magyar ifjúságnak a nemes és eszményi gondolatok iránt termékeny szívében e napon nőttek őriássá és a lelkesedés hatalmas erejével lettek a magyar szívek közkincséivé. Gondolat és érzés, lélek és szív, még nem forrtak össze nemzetek életében soha annyira, mint az egyenlőség, szabadság és test-vériség eszméi érvényesültek 1848 márczius 15-én. Az ifjúság juttatta diadalra e nemes eszméket és az ifjúságtól várjuk a jövőben ezen eszméknek a gyakorlati életben való teljes érvényesülését mert ha az 1848 évi és később az alkotmány vissza álltával hozott törvények iparkodtak is a magyar társadalom ezen szellemben átalakítani, még mindig távol állunk onnan, hogy nemzetünk politikai és társadalmi életében az egyenlőség, sza-badság és testvériség valóban érvényesültek volna.

Dicsőséggel felelt szabadság harcunk alatt nem hangzatos jelszavak voltak ez eszmék, hanem mint a termékeny délvidek csodás illata és igéző szépségű virágai tündökölték ezek a ma-gyar lelkek és szívekben, hogy varázsszaggal egy-é, erőssé és hatalmasra tegyek nemzetünket.

57 éve már, hogy a nemzet fia néha csend-ben, legtöbbször nyílt ünneplés alakjában ülnek meg e feledhetlen nap emléket és ha a nagy ma-gyar társadalom ezen kis pontján az ünneplésben mi, a közéletnek régi harcosai is részt venni óhaj-tunk, tesszük ezt azon hazafiass kötelességből, hogy időnként kifejezésre juttassuk miért tartjuk mi kötelességnek márczius 15-dikének ünneplését.

Ideálként lelkesülni valójában csak az ifju-ság tud, mely még nem ismeri az ideálként való törekvés tévelygéseit. De dogdogtalannak éreznem magamat, ha magasabb életkorban nem tudnék lelkesedni magasztos eszményekért. Közöttünk és az ifjak gondolkodása között pusztán az kü-lönbőség, hogy tapasztalatokon át szűrt gondol-kodásunk ezen eszményeket nem keresi másutt, mint a nemesnek, igaznak és szépségnek kereteiben, tehát határt szabunk érzelmeinknek, mely a lel-kesedés nem enged átcsapni a szenvedélybe.

Örömmel veszek részt felkérés folytán e hazafiass ünnepen; mert ezen pár szó melyet mint e város előjárója ez ünnepély megnyitása alkalmából elmondhatok a mai szomorú viszony-ok hatása alatt magyarázó szó akar lenni, miért tartom feltétlenül szükségesnek nemzedék-ről-nemzedékre ébren tartani a mai nap je-lentőségét.

Erdőssy Bódog tanár ur a mai napra fel-kért ünnepi szónok ajkairól lelkesedve fogják hallani 1848. márczius 15-ik napjának történetét, melynek meghallgatására azzal készítem elő ezen nemcsak nemzeti, hanem emberi szempontból is magasztos ünnepen a szép és nemes iránt fogé-kony lelküket, hogy egyenlőség szabadság és testvériség nélkül nem lehet egy nemzet boldog, nem lehet erős, hatalmas.

Az egyes résznek nincsen célja ön maga-

ban, hanem az egészben, tehát hasznos műkö-dése csak úgy következhetik be, ha a részek teljességből egy egész leszén. Egyik rész sem különb a másikkal, de összehatásuk állítja elő az egészet, állítja elő annak alakját és ad számára erőt a működésre. Ezen szabály alatt áll a nagy természet, melynek működése hatalmas és csodás. Ezen szabály hozza működésbe az őriási erőt kifejtő gépeket és erre tanít minden, mit a Te-remtől segélyünkre adott, hogy azokból szükség-leteinket elő állítsuk. Miért ne lehetne tehát egyenlőség az emberek között jogban, szabad-ságban és szeretetben, midőn egymás segélye nélkül nem állhatna fenn társadalom.

Gondolat világunk érzelmeink, ösztöneink, hajlamaink szabadságot sürgetnek; mert a múltval emberi léleknek szárnya a szabadság. Eszményünk legyen tehát oly törvények uralma, mely a szép és nemes gondolatoknak és cselekvésnek szabad-ságát minden polgár számára biztosítja, mely elmondhatja újra költőnkérel:

Csattogjatok, csattogjatok
Gondolatok szánya,
Nem vagytok már többé rabok
Szét szabad már szállani.

Ha egy érzés tölti be a hazai föld -- ez édes otthonunk minden egyes lakóját: a haza földjének szeretete. — Ha testvért látunk a ma-gyar föld minden lakójában ki egyenlőséget, sza-badságot élvezve boldogulhat a haza földjén és mindezeket törvény által biztosítjuk e haza minden fiának vallás és nemzetiségre való tekintet nélkül, akkor e szép földet, mit eleink szereztek meg számunkra, örök időkre magáénak vallhatja a magyar nemzet.

Ti anyák, családok, ifjak és honleányok e szellemben érvényesítetek befolyastok az azon körben, hova sorsotok állított s akkor be fog következni Széchenyinek azon jóslata „Magyar-oroszország nem volt, hanem lesz.“

A közönség viharos éljézéssel fogadta a szép beszédet, mely után a Kath. Kőr néhány műkedvelővel kiegészített énekkara dr. Kneifel Ferenc vezetése mellett precíz szép előadással énekelte a „Tavaszdik“ című pompás éneket, a mely után a már nevezetességre jutott: „Hát még mindig az ez a gyűlölt Cottenheralte járja“ kezdetű dal következett.

Piáth Imre törvsv. aljegyző Ábrányi Emil egyik Márczius 15-ki költeményét szavalta. A költe-ménynél, az igazat megvallva, sokkal jobbakat is ismerünk, de a szavaló ércs szép hangja, a tűz és lelkesedés, melylyel előadta, méltó volt az ün-nepi hangulat emeléséhez.

Tóth Kálmán joghallgató „Magyar dal“ című melodramát adott elő. Már föllépése mikor fekete diszmagyarban a dobogón megjelent, kedvesen lepte meg a közönséget, a mindennapi fölé messze kiemelkedő előadása pedig percenkig tartó tapsvi-harra ragadta. A darab betéiteit az énekkar éne-kelte impozáns erővel. Ketskés Eiek pedig az ő igazán szép baritonjával ragadta el hallgatóit. Kolb Cyprián tanár és Muskovits Ernő joghallgató zongora és harmonium kísérete pompásan egé-szítette ki a szép darabot.

Az egész ünnep gerincét azonban Erdőssy Bódog ciszt. r. főgimn. tanár remek beszéde ké-

Mai lapunk 6 oldal.

pezte. Nem hisszük, hogy Fehérvártól bárki lett volna, a ki ebben az izzó hangulatban, a mikor a magyar szív lelkesedését a bánat és keserűség ezerféle érzelmé járja át, méltóbb s mégis méltóságosabb kifejezést tudott volna adni honfiai lelkesedésünknek. Ő volt az, aki Holly Gézával az ünnep eszméjét megpendítette s a kivétel felé segítette, az övé lett az ünnep fényes sikerének dicsősége. Mintha Rákóczi kuruc lelkének hangját hallottuk volna, a tárogató kesergését, a dac kitörését, a hazaszeretet csontot-velőt átható mélységét és erejét. S mindamellett ez a beszéd csodálatosan higgadt és okos beszéd volt, olyan, a milyet ez a gyönyörűség ünnep megkívánt. Könnyeket csalt ki és sírig tartó fogadásra ösztönzött. Halljuk azonban magát a szónokot:

Mélyen tisztelt ünneplő közönség!

Amikor a mai ünnep rendezőinek kiténtető megbízásából ide állók Önök elé azon vallomással kell kezdenem, hogy a megbízásokról nem gondoltam meg a szívesen vállalt feladat nehézségeit, azért annak sikeres megoldásában nem merek bízakodni. Egy percre sem tudok megszabadulni a mai napok hangulatától és így nem merem igérni, hogy beszédemben feltaláljak Önök azt, amit benne keresnek. Fekete gyászfátyolba burkolt, szép nemzeti zászlónk! Ünnepi kedvem nagyon hasonlít tehozád, élénk vidám színeidet a fekete fátyol nagyon eltompítja. Elnézésüket kérem, ha ma nem tudom azt nyújtani, amit várnak tőlem.

Feladatomban, tisztelt volna Önök előtt járva emlékeztetést visszavinni a múltba, hogy együtt felkeressük, újra átéljük a magyar szabadság a magyar dicsőség derült, napfényes ünnepnapját, ünnepi hangulattal együtt meglátogassuk azokat a helyeket, ahol a magyar szabadság dicsősége csatáit vívta, diadalait aratta. De ezem hogy zavarámból nem tud kihangozni Rákóczi győztes kurucainak büszke harsonája, a tencsem esztétérrel elbujdosó csüggelt csapatokkal megyek s a tárogató panaszkodó hangja lesz urra lelkemen. A nagy majtényi síkon kiesett a magyar szabadságról küzdők kezéből a fegyver. A rostodói számkivételben szomoruló nagy fejedelmi sohajtsa nem hallik át Magyarországra. Itt már a szarnokság az ut.

Hogyan mutogassam én ma Önöknek a magyar dicsőség égének tündöklő csillagait mikor a mi egünk sötét nehéz felhőktől úgy el van borulva.

Eroszakkal kell elszakitanom az árnyékok, sötétséget, szomorúságot kereso emlékeztetést ettől az időtől. Repülj szárnyas képzelet, repülj másfél századot keresztül, ne szállj le, ne alj meg ez idő alatt vergődő, elnyomott hazám küzdelmeinél. Hamár nem tudsz megpihenni a derült, vigasztaló vidékeken, keseri kedveddel ne gyönyörködj nemzetem gyöttrődésin; repülj azon napig, melyen ismét magasra emelve vigan röpököd 18-18 március 15-ikének tavaszi szíkjében a szabadság lobogója.

Amiről Bocskay hajduja álmodott ez a nap valóra váltotta, a mi után Rákóczi kuruca tábor-tüze mellett sóvárgott, e napon beteljesedett. Nincs hazánk történelmének fényesebb lapja, mint a melyre a ma 58 éve történt események vannak feljegyezve, március 15-ike az a nap, melyet irigylhet fölünk a világ minden nemzete. Ha ünnepelni valót, dicsőségest kívánunk a múltban, ha vigasztalódnunk akarunk a jelenben és bizalmat szerezni a jövőre, úgy álljunk meg e napnál.

Ha az enyimmél hivatottabb, ihletett ajak ezen napnak eseményeit Önök elé híven megrajzolná, látnának Önök egy képet, melyen derű, verőfény és ragyogás árnyék nélkül váltják fel egymást. Minden arcról boldogság sugárzik, minden ember szeméből az örömi mámorra csillog, minden magyar szívben magasban lobog fel a szeretet lángja.

Valóban a szeretet volt ezen nap uralkodó érzése, ez nemesítette, tisztította és emelte a többi színt az emberi mértéken felül a magasztosultságig. A szeretet nemesen kényszerítő hatalma iratta a trikolór fehér mezéjére a másik két jelszót: egyenlőség, testvérség.

Nagy jelentőségű két szó, ha igazság van bennük. 1848 március 15-ikének története tanus-

codik róla, hogy apáink tudták e két jelszó értelmét, elfogadták ezek igazságát. Más nemzeteknél is hallotta e hírmes jelszót régebben a világ, de ott ezeket csak a jogtalan, az elnyomott hangoztatta; nálunk e napon a kiváltságos, a minden jog bírója, a nemes-osztály írta zászló-jára a jelszavakat s férfiasan, becsületesen tette programmjává ezek jelentőségét.

A francia forradalom sansculoteja ugyanezen jelszavakkal álta körül dühös haragtól eltorzult arccal, bosszuvágytól szikrázó szemekkel a vérpádot, hogy királyának s nemzete előkelőinek vére hullásában gyönyörködjék: március idusán a magyar pór nemeseitől tanulta meg e három jelszót, midőn így szólottak hozzá: Egy hazának fia vagyunk, légy te is szabad, légy velem egyenlő, elfogadjak testvéremnek! Valóban a magasztos eszmék, a salaktól megtisztult, ideális emberi érzések, a nemes indulatok diadalának napja, a szabadság ünnepnapja volt ez a nap.

Gyönyörű virág vagy, de drága virág vagy szabadság szép virága! Olyan földet kívánsz, melyet porladó hősök tesznek televényű, olyan erőt, olyan harmatot vársz, mely a legértékesebb a világon, érted lángoló, terced hevülő daliák kiömlő véret, gyászoló özvegyek, szomorúkodó árvaik, kesergő édesanyjak könnyét.

Gyönyörű virág vagy, de drága virág vagy szabadság szép virága! Porladó hősöktől Magyarországot földjét nem találod elég termékenynek. Tikkadt leveleid új harmatot kertes, szomszjas gyökereid vitéz magyar daliák vérenek új záporát kívántak.

A harmat újra hullott, a zápor újra szakadt. A mi Március idusán hősöktől nem olyan szepen indult, mástől év múlva Világos mezején, Arad gólgótaján tragédiának fejeződött be.

Hazánk fölül megkapta az újabb temekenyítést, s néhez 18 év múlva 1867-ben kinyitotta végre első virágait a magyar szabadság fája.

Igen szép növény vagy, de kényes, de felfőspalánta - sok az ellenséged magyar szabadság szép fája! Feltől a napnak élető melegtől, verőfényt váról s hideg lagyasztó nyugati szelek perzselik tépdésik virágba borult gyenge galványaidat, mérges viharok akarják derekban ketté törni, vagy nyomorekká görbíteni egyenes törzsedet. A talajban, melyből kinőtél, utaltatos férgek élősdí hada támadja gyökereidet. Mikor erősödöl már meg magyar szabadság szép fája: Mikor lesz már törzsed olyan, mint az erdő százasos tölgycé, hogy csak nevesd a szelet, kiálljad a vihart, amely megteheti koronádat, de egyenes törzsedet meg nem hajlíthatja, ketté nem törheti!

A múlt idők emlékeztetésében elfárad képzeletem, mint a szarnyan lott madár bukik vissza a keserves jelcímbe, amikor megjelenek előttem a mai Hungaria lenseges szomorú alakja. Szentségtörő kezek, fényes koronájából a drágaköveket kitorák. Ajka elnemutva. Lecsigeszett fölvel, könnyező szemekkel keresi kardját, de az idegen kézben van ellene fordítva, nem lel védelmező pajzsát, melytől megfosztották.

Hogyan esendüljön meg hangomban ma az ünnepi lelkesedés érce, mikor lelkenem keserű érzések fojtogatják? Hogyan szórjam Önök közé az ünneplés virágkoszorúit, mikor, ha ma bár-hová virágért nyulok mindenütt tövis akad kezembe.

De hát csakugyan azért állottam ide, hogy Önöket elszomorítsam, az Önök ünnepeit elrontsam? Tehát nincs vigasztaló szóm? Nem tudok reményit, bizalmat elbreszteni szívükben a jövő időkre?

De van, de tudok!

Istent hívő lélekkel, tanulságot szonijázó elmével, újra és újra átlapozom a nemzetek és edeshazám történelmét s feltalálom minden lapján a Gondviselésnek sujtó vagy áldó kezét, aszerint, amint egy nemzet a reabízott küldetést rosszul, vagy jól teljesítette, szembe öltik minden fejezetében a történelemnek érdemszerint nemzeteket jutalmazó vagy a büntető igazságszolgáltatása.

Hungaria nem fél megjelenni leszámolásra a történelem ítélőszéke előtt. Küldetését, tisztét híven betöltötte. Hosszu századaikon keresztül országunk volt Európa kapuja, védelmező pajzsa, megtorló kardja. A kaput sokat ostromolták, sokat döngteték, de sarkaióól kifordítani sohasem tudták, a paizs sok csapat fogott fel, mely

nyugát népeit fenyegette. A kard pengéje sokszor eltörött, de markolatját sohasem adtuk ki kezünköböl. Ki állította meg pusztító utjában a tatárok Európára özőnő vad hordáit? Magyar vitézek testének barikádja. Ki szabott határt a hatalmas török hódító kevének? Hunyadinknak kardja Zrinyinknek és hős magyar daliák ezreinek halálmegevető önfeláldozása. Főlemelt fölvel, jogos önértettel várjuk Nyugat nemzeteinek halálját, kérjük a Gondviselőtől áldó kezének jutalmazását.

A Gondviselés a megérdemelt jutalmat megadja, adósunk nem marad. A történelem az igazságot mindig kiszolgáltatja.

Aki a világesemények beszédét megérti, annak nem vagyok látnok, annak nem mondok jóslatot, mikor azt hirdetem, hogy az áldó kéz már itt lebeg felettünk, reményeink, vágyaink teljesítését a közel jövő meghozza nemzetünknek. A küzdelem története, melyet a szabadság vivott a szarnoksággal, megtanít bennünket arra, hogy a hosszas harcban, — akármilyen lassan — de a szabadság mindig előrenyomulóban van. A várat, melyet egyszer elfoglalt, soha több fel nem adja. A sáncból, melyet egyszer bevett, soha többé ki nem űzik. A szabadság szeretete a szívűből, amely érte fellángolt, soha többé ki nem költözik. A nemzet, mely szabadságra született, a szolgaságba bele nem nyugszik soha.

Az erősök hatáma a sziveikig nem ér el. Rakhat bilincset a kézre, kiülhet nyomort szenvedést a testre, de a lelket le nem bírja.

Bocskay maroknyi hajduseregével a világhatalmu római császártól csikarta ki a bécsi békét.

Száz év múlva megújul a tusa. Ugyanezen világhatalom száműzi nagy fejedelmünket Rákóczi Ferencet, de nem tudja száműzni a szabadság eszméjét a három hegy és négy folyó országából. Másfél század múlva magasra felcsapó lánggal soha nem látott élénkséggel lobban fel újra az elfojtott tűz széles e hazában s Világostól már csak a segítségül hívott északi kolosszus óriási erejével ketten tudják kicsavarni a magyar zászlóból a szabadság zászlaját.

Hol van a római császár, hol van világhatalma? Hol van a félelmes kolosszus nemzeteket eltipró ereje?

Ha késői fagygyul, márciusi zuzmarával, hóeséssel a tél azt akarja elhitetni, hogy az évszakok közül kiveszett a tavasz, ki jted meg tőle? Elkésétt, elyengült erejével meglehet, meggyötörhet bennünket, készületlen, tavaszi ruhánkban, de ki hiszi el a márciusi haragnak, hogy újra december van? Ki félti a tavaszt?

Nem az optimista rőzsaszinben látó szemével nézek, de az eszmék erejének s a történelemből vett tanulságoknak egybevetésével itélek s hangos szóval hirdetem; megokolt, szilárd, rendíthetetlen meggyőződéssel bízom nemzetem szebb jövődjében, erős hittel hiszem a közel jövő szabad Magyarországot. Meg kell kapniok a márciusi nagy jelszavaknak a tartalmát, az igazságot. Lekerül majd a gyászfátyol a szép háromszínű zászlóról. Akkor lesz majd az a jóslat, az az igért ünnep a világon.

Az ünnepelet a Hymnusz magasztos akkordjai zárták be. De a visszhang közvetlenül követte: a „Kossuth Lajos azt izente.“ Az egész közönség felállt és mint a vihar ereje zúgott a tiszta lelkesedés ereje s hőlygek, férfiak együtt énekeltek, hogy mindnyájunknak el kell menni.

A mi ezután következett meglépett minden kit. A kitóduló óriási közönséget az utcán egy másik óriási tömeg várta. S ez az áradat hőmpolyöve vonult tova az utcán. A Kossuth-nóta akkordjai folytatódta s zúgott az utcákon keresztül, mint a tengeráradat. Valami különös, hátat borzongató, lelket, szívet felemelő volt ez az elvonulás, aanak az óriási tömegnek zúgó, önkéntelen lelkesedése. A menet a Nádor-utcán keresztül a Petőfi-emléktábla elé vonult, a hol egy diák elszavalta a „Talpra magyart“t, a lelkesedés árja még sokáig együtt tartotta az ünnepi hangulatból kibontakozni nem tudó tömeget. Hogy rendezavarás sehol sem volt, azt mondanunk is felesleges.

Az ünnepelet után a Szent István-terem ha-

talmas ivel alatt egy 400 teritékes bankett volt. Részt vett benne a fehérvári társadalom minden osztálya. Gyönyörűség volt végignézni azt az óriási tömeget, a mely csak egyet akart dokumentálni, azt, hogy a nemzeti eszme szolgálatában áll. Az első felköszöntőt dr. Saára Gyula ügyvéd, a Függetlenségi Kör lelkes elnöke mondotta, még pedig a következőkben:

Mélyen tisztelt ünneplő közönség!

Ezernyolczszáznegyvennyolc március 15 ikét, mint a magyar szabadság hajnalának évtordulóját mindenkor a legnagyobb lelkesedéssel ünnepléte a magyar nemzet!

Ma is ünnepelünk! Ünneplésünkben nem zavar meg bennünket a hatalom bírálóinak önkényes rendelkezés, mellyel az ország márciusi ünnepségeinek kereteit meghatározni, a szólás-szabadságot megrendszabályozni akarják.

Mélyen Tisztelt Uram!

Nem célozom, de nem is szándékom, hogy az 1848. évi március hó 15-ikének emlékét ünnepi beszédemben méltassam.

A mai ünnepély keretében nálammal hivottabb szónok. Erdőssy Bódog kedves barátom méltatta a nagy nap emlékezetét.

Mély hazaszeretetről tanuskodó, költői hasonlatok szépségével zománczott beszédével, lángra gyújtotta lelkünkben a lelkesedés tüzet szívünkbe véste felejthetetlenül, hogy mint kell a magyarnak rajongani, lelkesedni édes hazája, szabadsága, függetlensége és önállóságáért.

En tehát beszédem keretében csak azon reményekről akarok röviden szólni, melyektől a magyar nemzet áthatva úgy 1848. idusán, mint a jelen nemzeti küzdelemben bizony hitte, hogy jogos és törvényes kívánalmait sikerül békes úton kivívnia.

Amint azonban ezen reményében csalódott akkor, csalódott a jelen nemzeti ellentállás küzdelemben is, mert a gonosz ármany cselszövei az uralkodó és a nemzet közé oly akadályokat gördítettek, melyek a bekés kibonakozást lehetetlenné tették és elzárták lehetőséget annak, hogy a nemzet és a király megértse egymást.

A magyarszabadságharc történetében teljességgel találok, hogy 1848. márc. 15-én, mikor a pozsonyi országgyűlés küldöttsége külön hajóval indult Bécsbe, hogy az uralkodónak megvívja a nemzet kívánságait, erős és borongos idő volt.

Amint a hajó a parti állomástól a Duna sik tükereire torult, mintegy varázsútsra egyszerre kiderült az egélt és egy gyönyörű szép szivárvány tűnt fel a kekkő tavóitól.

A nap kibontakozott a felhő fátyolából és sugározónyel bearanyozta a hajót.

A meglepő természeti türemény láttára a Duna-partot elfelő nagy embersokaság ujjongó lelkesedésbe tört ki. Szerencsés jel! kiáltották.

Ime az Isten ujjja, mely megjelelti utunk irányát! Fel tehát Bécsbe! Bizonyosan győzti fogunk!

A hajó már messze járt, midőn a közönség még mindig elragadtatással szemlélte a tarka színű szép szivárványt: hazafias törekvései megvalósulásának égi jeleit.

Mily nagy reményel volt tehát eltelve a magyar nemzet, hogy szabadsága, önállósága érdekében folytatott küzdelemt békes úton verontás nélkül sikerül kivívnia, mert hiszen nemzeti jogai védelmében ez időben még nem akart fegyverhez nyúlni, hanem az igazság erveivel akarta meggyőzni uralkodóját, hogy a mikor a fehratban foglalt kívánságokat teljesíti, ez által saját trónjának lakja le biztos alapkövét.

Ugy látszik, hogy a magyar nemzet célját éri, a nemzet óhajítása teljesülni fog.

A királyi szó szenteségében bizó magyar nemzet pedig örömmel üdvözli, Kossuth Lajos neve pedig egytelorított a magyar nemzet alkotmányos szabadságával.

Megindult azonban a kamarilla harca, a gonosz ármany újabb arviást lortalt a magyar nemzet ellen, az örömmel üdvözölt végtelen gyász és szenvedés váltotta fel.

Csakhanar kitűnt, hogy a szentesített törvények, uralkodói ígretetek mind törekény jálékszerének tekintettek a kamarilla által s a gyöngye a nyékt uralkodó lelkébe belepántáltak a tevélt, egy a magyarok megszegtek a köteles hűséget

ságy az uralkodó is fel van oldva az adott szava alól.

Ezután bele kergették a magyar nemzetet a szabadsága és függetlenségeért vívott dicső és nagy küzdelembé.

Ez a lelkes harc örökre emlékezetes marad a szabadságára féltékeny, s ahhoz szikárdul ragaszkodó magyar nemzet történetében.

A nemzeti küzdelem kimagasló nagy alakjai Kossuth Lajos a szabadságharc apostola, igaz vezére, a szabadságért küzdő és vértanúságot szenvedett hősök mint féltistenek emlékeit pedig kegyelettel fogja szívében megörizni a magyar nemzet minden fia és dicső tetteikből, nagy és mely hazaszeretetükből fog lelkesület tanulni minden időben.

Mélyen tisztelt Uram!

Ma ismét gyászban van édes hazánk!

A magyar nemzet alkotmánya, önállósága és szabadságáért küzdünk most is odaadással és lelkesedéssel!

A nemzeti ellentállás jelenlegi harcában mi is reménnyel tekintettünk a jövőbe, bizva, hogy a nemzet jogos és törvényes követeléseit teljesítették.

Csalódtunk! Reményeinkből kiabrandított bennünket a chlopi parancs, a végtelen nyomor és szenvedésnek klatasba helyezése, vezérleltainknak bécsi fogadtatása és azon erőszakoskodások, melyekkel a jelen nemzeti küzdelemt, a magukat magyar embereknek tartó hatalom bírálóit azon hamis jelszavakkal, hogy a magyar nemzet érdekében cselekszenek elnyomni akarják.

Mily nagy a hasonlatosság a magyar nemzeti küzdelem megőrsére irányuló 1848-beli és a jelenlegi ármany és cselszövekek közt!

Ma is azt hirdetik a gonosz ármany szövei, hogy a magyar nemzet olyant akar, a mihez nincs törvényes joga.

Ma is azt hirdetik, hogy a magyar nemzet parlamenti többsége azért, mert a megnyilatkozott nemzeti akarattól folyólag a nemzet kívánalmait akarta érvényesíteni, ez által megalazni akarta királyát és uralkodóját.

Ma is végtelen nyomor és szenvedéssel fenyegetik meg a magyar nemzetet azért, mert kitart, szívelel, lélekkel harcol nemzeti önállósága, jogai és alkotmányért.

Eljutottunk tehát ismét oda, hogy szerett édes hazánk alkotmányát nagy veszély fenyegeti!

A bécsi rendszer és annak szolgálatába szegődött Cskskaak és ezeknek asszistáló gyaszmagyarok, a nyers legyeres erore támaszkodva ravataira akarják tenni legdragabb kincsünket, alkotmányunkat és szabadságunkat.

Nalunk cizcoszemint nincs alkotmányos élet!

Nemzeti képviselötünk felosztva s így a magyar nemzet elzárva van attól, hogy jogait és alkotmányát megvédelmezhesse.

Egymásután függesztettek fel törvényhatóságaink alkotmányzau jogait, tisztviselőit, a legyverts ortk beviszik a kormányzásba s a mi leg-rutább, ortlank, verünkét állítják velünk szembe és az azok kezébe adott szuronyokkal nyomják és nyomják el a haza példgárának törvényes megnyilatkozását.

Uj küzdelem és harc előtt állunk, melyet edcs hazánk alkotmánya és szabadságaért, a rendelkezésünkre álló törvényes eszközökkel kell megvívniuk.

Ezen nem-es küzdelemlukben az 1848. márc. 15-iki nagy nap emlékezetétől merítsünk erőt!

Tanuljunk hazaszeretett Kossuth Lajos, a szabadságharc igaz apostolatól.

Idezzük emlékezetünkbe szavait, mellyel a bécsi polnikat jelenezte: „Mi rajtunk egy fojtó göznek nehez atka ül, a bécsi rendszer esont-kamarájából sorvasztó szél lú ránk, mely idegeinket nemerereviti, lelkünkre zsibbasztólóg hat.”

Hassa át szívünket és lelkünket a márciusi ifjuság igaz lelkesedése, kik vezetői voltak a nemzeti atalakulás nagy reformjának, kiknek nevéhez annyi nagy és dicső korszakalkotó esemény felejtethetlen emléke fűződik!

Leikesítsen bennünket Pécöfi Sándor a szabadságharc e lángelkü Tyrtaeusa „Talpra magyar”-ja, melynek minden egyes szava láng, minden egyes bettje tűz, mely lázas lelkesedésbe hozta az édes magyar haza minden igaz fiát, s megtanította, kitörülhetlenül véste szívébe a szent

esküt „A magyarok Istenére esküszünk, esküszünk, rabok tovább nem leszünk.”

Mélyen tisztelt Uram!

Ha lelkesedni tudunk a nagy idők dicső emlékein, ha tudunk küzdeni önzetlenül és kitartóan, na az öntudatra ébredt nemzetet erőssé és nagygyá forrasztja az összetartás, ha rendületlenül és bátran kitartunk a nemzet törvényes joga mellett, ha nem fogunk meghunyászkodni, hanem minden erőnkkel, igaz és hazafias lelkesedéssel törek-szünk a nemzet jogainak megvédésére, megtartására és érvényesítésére, akkor a szent igazság, melyért küzdünk és harcolunk, diadalmaskodni fog!

A magyarok Istené segítsé diadalra igazságos küzdelemlünk! Engedje meg Istenünk, hogy minél előbb és közelebb legyen a szebb és jobb jövő, melyben mint teljesen önálló és szabad alkotmánya erejében viruló és boldog nemzet ünnepelehesük az 1848. március 15-ikének emlékét. Erre ürítsük poharunkat!

Lelkes éjenzés és taps volt a felelet a szép szavakra. Kenessey Gyula a szereplőket éltette, Nagy Ignác pompás, hosszabb beszédben a nap jelentőségét méltatta, Erdőssy Bódog pedig a közönségre emelte poharát. Tóth Kálmán joghallgató Endrődy gyönyörű költeményének, a Fogoly lengyel-nek elszavalásával ismét elbájolta hallgatóit.

A közönség még jó ideig lelkes hangulatban együttmaradt.

UJDONSÁGOK.

— **Alispánválasztás.** Szűts Artur vármegyei főjegyző, a négy alispánjelölt egyike visszalépett a jelöltségtől s a mint kijelentette, a májusi közgyűlésre beadja lemondását a főjegyzői állásról s a mint látszik — ez az elhatározása változatlanul lesz. Személyében nem mindennapi munkást veszít vármegyénk közönsége. „A megye aranytollú főjegyzője” — ez volt a neve és ez marad az emléke soká. Tudása, a közigazgatás terén való szakavatott ismeretei kivívták számára azt a kiváló tiszteletet és közbeasulást, amely mindenha tulajdona marad. S ha megyénk adminisztrációja kénytelen lesz őt elveszíteni, érdemelt, ernyedetlen munkásságát, kötelességtudását leg-szebb lapjaira irandja.

E szerint az alispáni állásra három jelölt van: dr. Fiáth György, Kálmán Vince és Szűts Jenő. A küzdelem előreláthatólag nagyon erős lesz. A kiállítás szerint második szavazás is lesz, a melyben dr. Fiáth György és Szűts Jenő pártjai fognak egymással küzdeni.

Természetes, hogy ezuttal a főjegyzői állás betöltésére vár, a melyre ez idő szerint Balassa Sándor van jelölve. Az árvaszéki ülnöki állásra pedig Apt Odón. Mindkettő derék tisztviselője a megyének, a kik nemcsak tiszteletet, hanem sok érdemet is szereztek az előismerésre.

— **Keresztény munkásegylet megalakulása Nagyperkátán.** A mi március 4-én engedély hiányában meghiusult, a magyar szabadság hajnal-hasadása napján, március 15-én mégis létrejött, mert a hazaszeretett tüzétől élesztve, a szent kereszt látása „E jellen fogsz győzni” azon bátor elhatározásra bírta a perkáti polgárok szívét, hogy az iskolában tartott népes értekezlet, alakuló gyűlésen Apsay János központi kiküldött lelkesítő beszédére megjelent a szebb tavasz, a jobb jövő hirmundó fecskéje, megalakult az egész környéken eddig ismeretlen ker. munkás egyesület. Pontról-pontra letárgyalta s elfogadva az alapszabálytervezetet, megalakult az ideiglenes tisztikar is: Vas Mihály elnök és Kecsödy Lajos alelnök személyében. Nem csekély jelentőségű, az egész környékre kiható, nagyfőntösságy feladat vár ezen munkásegyletre, melynek szervezése már eddig is nem egy környékbeli nagybir-tokos helyesléssel találkozott, létrejötté pedig a még aggályoskodók bizalmát is megfogja tudni nyerni s szerezni. Még az nap a tisztikar a köz-ségben időző Koller Tivadar képviselő előtt tisztelegve, annak támogatását kérte, a mit a képviselő készséggel meg is ígért, annál is inkább, mert miként mondotta a 48-as pártnak is egyik programponjtja a ker. munkások helyzetének javítása, bajainak, sérélméinek orvoslása.

— **Uj iskolaszéki tag.** Wagner Antal tanító, iskolaszéki tag ezen utóbbi állásáról lemondván, helyébe a tanítói kar a saját kebeléből Weisenfeld Jánost, a vizivárosi iskola vezetőtanítóját választotta meg 22 szavazattal. Auerbach Gábor 9, Medgyesy József 2, Szeib István 1 szavazatot kapott.

— **Hangverseny.** Tomm Béla hangversenye elé már is nagy érdeklődéssel néz városunk közönsége. Mint jeleztük a hangverseny ápr. 1-én lesz a Szt. István Teremben. A műsorról egyelőre a következők jelezhetjük: Kaltenecker Ilonka urhölgy, városunk egyik kitűnő zongorázója Rallnak egy effektuozus darabját adja elő; ugyancsak Rall egyik remek quartettjét mutatja be a vonós négyes. A Schwarzbach Flóra urhölgy és Tomm Béla összejátékában Major Gyula magyar irányú sonatáját fogjuk hallani. A budapesti vendégszínész, Sziráky Dóra urhölgy Pergolete, Marcello, Tschaiikovszky és Gounod műveiből fog énekelni.

A hangversenyre külön névre szóló meghívók nem küldetnek szél.

— **Halálozás.** Özv. Hauptmann Vencelné szül. Novák Magdolna f. hó 15-én hosszas szenvedés és a halálkők szentségének felvétele után elhunyt. Temetése ma d. u. 5 órakor ment végbe nagy részvét mellett. Az elhunyt leánya Hauptmann Anna ny. városi tanító nőgyászolja.

Várkonyai Bognyó Gyula nyug. kir. járásbíró 83 éves korában Budapesten elhunyt.

— Március 15.

A **lovárii Kath. Kor** tagjai igen szépen és illő módon ünnepelték meg e hó 15-én közvacsorával összekötve a nagy nap emlékét. A közvacsorát egy rövidke ünnepély előzte meg, mely a Hymusz elnevelésével kezdődött. Ez után Csipkés Gyula a kör titkára mondotta el nagy lelkesedéssel a nap történetét, melybe belevonta a mai nehéz időköt is és kitartásra, hazaszeretetre buzdította a kör igen szép számmal egyetgyütt tagjait s a jelenlévő vendégeket. Az ünnepély kiemelkedő pontja volt a vacsora alatt Németh Lajos jogszóroló ünnepi beszede, ki hazafias érzelmeitől áthatva lelkes beszédben buzdította a jelen levőket a hazaszeretetre és a valóságosságra. A gyönyörtelen elmondott beszédet nagy taps és éljenviharral jutalmazták a jelenlévők. A kedélyes vacsora alatt felköszöntőkben sem volt hiány, felköszöntőt mondtak Gáspár Károly, Péntek Ferenc Nagy József, Virág György s még többen. Végre e helyen is megemlíthetjük, hogy Hány Lajos vendégek kitűnő konyhája remélt kettő magáért.

Az **iparos-tanoncok is ünnepelnek.** Meglepetéssel vesszük tudomásul, hogy az iparos-tanoncok is megemlékeznek az 1848. évi márciusi nagy napokról. Napjainkban minden tanítésznek szent kötelessége növendékeiben a hazaszeretetet felébreszteni és ápolni; de kiváló fontossággal bír e feladat az iparos-tanonciskolában, melynek növendékei még ifjúkorban esnek a szocialdemokraták hatalmába. Az iparos-tanonciskola f. hó 18-án, d. u. 3 órakor a tűzoltó-irtányi tanásteremben tartja iskolai ünnepélyét, melyre ez uton hívja meg az iskola igazgatója az iparos-tanoncok iránt érdeklődő közönséget.

— **Névváltoztatás.** Kiskoru Deutsch Nándor, József és Imre kápolnásnyéki lakosok vezetéknévüket belügyminiszteri engedéllyel „Denes”-re változtatták.

Elégett műkincsek. F. hó 15-én tűz volt gróf Cziráky Antal lovashereányi kastélyában, amely mintegy 6000 korona értékű műkincseket, kepeket, szobrokat és értékes könyveket hamvasztott el. A tűz akként keletkezett, hogy egy a keménybe bonyolító gerenda tüzet fogott és tovább égve a terem parkettáját is meggyújtotta melyben a műkincsek voltak. A tüzet a lovashereányi tűzoltók oltották el.

— **A hangulat.** A csütörtök esti hangulat átjárta Székesfehérvár hazafias közönségének lelket egészen. Ünnepelt mindenki, örült és lelkesedett kiki a maga módja szerint. A boltok egytől egyig zárva voltak, hiszen a város hazafiaságáról volt szó. Csak két megjegyzést fűtünk az ünnepi hangulat mellé. Az első: hogy katonatisztet ugyszólván sehol sem láttunk. Az ünnepélyen épen nem. Szegények köti a reglama,

nekik engedelmessé kell. Ő Felsége osztrák, a hadsereg vezetősége osztrák s azok parancsolnak s nekik — ha fájó szívvel is — de engedelmessé kell.

A másik megjegyzés az üvegkászli egyik vendégeről szól, a kik mint reménybeli császári- és kormánybiztosjelöltek megóvtak becses személyüket a hazafias ünnepek szellőjétől és az üvegkászli rolettái mögött kukucsalva nézték, hogy: — no de ilyet! hogy lehet ennyire lelkesülni március 15-keért, Aztán sóhajtottak, hogy milyen jó, hogy Bécsből nem lehet idáig ellátni, még meszeszlatóval sem. Azonban meg az ej folyamán egy express levél dringend ment Bécsbe, jelezve, hogy: mi nem voltunk am ott a magyarok között, hanem a törzszaknál, az üvegkászliban Képzeltük hogy milyen edesen mosolyogtak erre a kedves hírre Bécs városban.

— **A március 15-iki ünnepély** végrehajtó bizottsága március 20-án dr. Szára Gyula ügyvédnel d. u. 4 órakor ülést tart.

A pusztító betegségek elleni harcban a világ legkiválóbb orvosai egyesülnek. E betegségek legborzasztóbbika az Epilepsia (Nyavalyatorós). E bajban szenvedőknek vigaszul szolgálhat azon értesítésünk, mely szerint egy magyar orvos e betegség ellen új és hatékony gyógyító módszert talált fel, amelyvel már a keletoldon is feltűnést keltett. Ez orvos dr. Szabó B. Sándor Budapest, V. Alkotmány-u. 5 k. kézséggel nyújt felvilágosítást mindazoknak, kik gyógyító módszere segítségével e súlyos bajtól szabadulni óhajtanak.

A gyilkos uhánusörmester büntetése. Felháborító eset történt a múlt év október 3-án a helybeli lovassági lakányában. Zubriczki János uhánusörmester kardjával keresztülzurta Dimitrijevic Damjan közlegényt, aki nyomban meghalt. Az eset előzményei a következők voltak: Reggel 7 órakor az örmester megjelent az istálló előtt, raparancsolt Dimitrijevicre, hogy vesse ki az ezredes lovát. Dimitrijevic szabadkozott és azt mondotta, hogy neki más munkát parancsoltak. Zubriczki János erre oly dühbe jött, hogy kardot rántva keresztülzurta a szerencsétlen embert, aki néhány perc múlva a helyszínen meghalt. Zubriczki János örmester felett a napokban itélkezett a budapesti hadbírósa, amely a gyilkos örmestert letokozásra és hét évi súlyos börtönrre ítélte.

A gazdák érdekeiben hasznos újítást tervez Mauthner Odon és. és kir. udvari magkereskedő cég budapestben. — Ugyanis a gazdák ezideig teljes megnyugtással szereztek be gazdasági szükségleteiket oly üzletekben, ahol Mauthner tele konyhakeri és virágmagvakat árultanak, abban a hiszében, hogy ott a gazdasági magtak is a Mauthner cégtől valók. Sajnos ez nincs mindenütt így, aminek következtében bizony sok oly gazdasági magot vetelnek meg a gazdákkal, amelyek sohasem kerültek ki Mauthner raktárából. Amint értesülünk a gazdák érdekeinek megvédésére és a cég jó hírnevének érdekében is, a Mauthner cég a közönséggel rövidesen ismerteti fogva mindazon vidéki kereskedők és szövetkezetek névsorát, a melyeknél a cég gazdasági magjai kaphatók. Addig is ajánlatos a vásárlásnál a beszerzési forrás felől meggyőződést szerezni.

— **Szerencsétlen fogasolás.** Szabó Mihály nagyperkatán 66 éves teljes gazda szerdán délután szantofoldjait munkáiban, oly szerencsétlenül került lova alá, hogy jobb lába kethelyen is eltört s jobb kezere is erősen megsérült.

Aki csak megpróbálta, dicséri és ajánlja, a ki meg nem használta, a próbát ne sijnalja, mert a legelőkelőbb orvosok használják csuz, reuma, fejtájs, influenza, natha és mindennemű meghűlésből származó bajok ellen a törvényesen védett szekelyhavas „Indaszusz” t, mely 2 és 1 koronás üvegkaszliban mindenütt kapható. Készíti Balázsovich Sándor gyógyszerész, Sepsi-szentgyörgy 186. szám.

A Simor-utca 39. számú ház, melyben 7 év óta fűszerüzlet van augusztus hó 1-ére kiadó. Az érdeklődők Palotai-utca 39. szám alatt kapnak felvilágosítást.

Nyit t ér. *)

Festői látványosságot nyújtanak

— művésziessé rendezett kirakataink! —

Legválogatosabb színekben és minőségben
szemléltetik

A tavaszi és nyári divat ujdonságait.

Már teljes választékban raktárra
érkeztek:

Divatos női toilette és angol kosztüm kelmék, toilette- és blouse selymek, francia batiztok, bel- és külföldi mosókelme különlegességek.

Legújabb modellek kész női felöltőkben, olesó és legfinomabb kivitelben jutányos árak mellett

Alkalmi vételek vászon és asztal-
neműekben!

Legnagyobb választék saját készítményű kész női fehérneműekben a legjobb anyagból, legszebb kivitelben.

Teljes menyasszonyi kelen-
gyék vállalata. Külön műterem női
toilettek készítésére.

Választékos raktár a leg-
újabb férfi öltöny és felöltő
szövetekből a tavaszi és nyári
idényre

Igen tisztelt vidéki megren-
delőink kényelmére választékokat
bármiből készítséggel küldünk és
mintákkal bérmentve szolgálunk.

Schubert és Schlesinger

áruháza.

Székesfehérvár, Nádor-utca.

(*E rovatban közöltékért nem vállal felelősséget a Szerk)

MEGHÍVÓ.

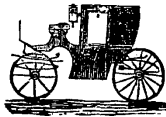
A móri keresztény fogyasztási szövetkezet
1906. évi március 25-én d. u. 3 órakor
a kath. kör nagytermében
tartja

III-ik Évi Rendes Közgyűlést.

Tárgysorozat:

1. Az igazgatóság és felügyelő-bizottság jelentése kapcsán a zárószámadás bemutatása.
  2. Határozathozatal az igazgatóság és felügyelő-bizottságnak 1905. évi számadások terhe alól jegyzőkönyvileg leendő felmentése tárgyában.
  3. Határozathozatal a tiszta jövedelem felosztása fölött.
  4. 1 elnök, 10 felügyelő-bizottsági rendes tag, 2 felügyelő bizottsági pótag választása.
  5. Esetleges indítványok, ha 8 nappal megelőzőleg az igazgatóságnál írásban leadatnak.
- Móri, 1906. március 13.

Az igazgatóság.

KOCISFÉNYEZŐ és NYERGES

üzletemet a n. é. közönség b. figyelmébe ajánlom.

Raktárt tartok mindennemű ruganyos hintókból és különböző üzleti kocsikból. Javításokat a leggyorsabban és jutányos árban készítek.

Hirtling Pál kocsigyártó,
Székesfehérvár, Tolnai-utca 16.

VINICZAY GYÖRGY

kutmester
ÖREG-UTCA 2. SZÁM.

Elvállal ugy helyben, mint vidéken jó ivóvizet kutak furását jótállás mellett. Kutak ásását, próbafurásokat bármilyen mélységig. — Szivattyu-állítást bármily fajtát, vízvezeték szerelést, valamint szivattyujavításokat jutányos áron eszközöl.
A nagyérdemű közönség szives pártfogását kéri:

VINICZAY GYÖRGY kutmester
ÖREG-UTCA 2. SZÁM.

Szőlőkaró eladás!

Seregélyes mellett a (buhini erdőn) 250.000 darab akácfa szőlőkaró eladó.

A móri keresztény fogyasztási szövetkezet mérleg-számlája 1905. december hó 31-én.

V a g y o n		K.	f.	K.	f.	T e h e r		K.	f.	K.	f.
Kézpénz				181	80	902 db. tületrész á 10 korona				9020	—
Móri ker. hitelszövetkezeti üzletrész				3804	80	Áru hitelezők				4786	30
Áru készlet				15277	98	Kölesön töke				19242	82
Adóssok				5009	64	Tartalék alap				1285	98
Fölszerelés 20% leírás után				1306	86	Tiszta nyereség				171	18
Szövetkezeti ház				8865	20						
				34506	28					34506	28

Veszteség-Nyereség számla 1905. december hó 31-én.

K i a d á s		K.	f.	K.	f.	B e v é t e l		K.	f.	K.	f.	
Fölszerelésből 20% leírás					326	71	Nyersbevétel				8475	69
Személyzet fizetése				3015	04							
Szállítási költségek				3059	27							
Pótadó, iskolai adó				1833	71							
Italmérési illeték, dohány tőzsdebére				223	06							
Kamatok				978	85							
Fűtés, világítás				227	57							
Házbér				200	30							
Tiszta nyereség					171	18						
					8475	69					8475	69

Szentiványi Károly
elnök.

Flatsker György, Krieglér Sándor, Mergl Ferenc
mint az igazgató tanács tagjai.

Schweighardt Veremund
alelnök.

Ruff György, Steiner József, Szélits János
mint az igazgató tanács tagjai.

Megvizsgáltattam, minden részeiben a fő- és segéd-könyvekkel megegyezőnek találtattam.

A FELÜGYELŐ BIZOTTSÁG:

Gaszner József, Geszler Mihály, Krár János, Bittner József, Magocs Pál, Pisch József, Pisch János,
elnök.

Schindele József, Ifj. Stéger Márton, Stéger János.

Nyomatott az Egyházmegyei Könyvnyomdában, Székesfehérvárott